

Johann Quistorp

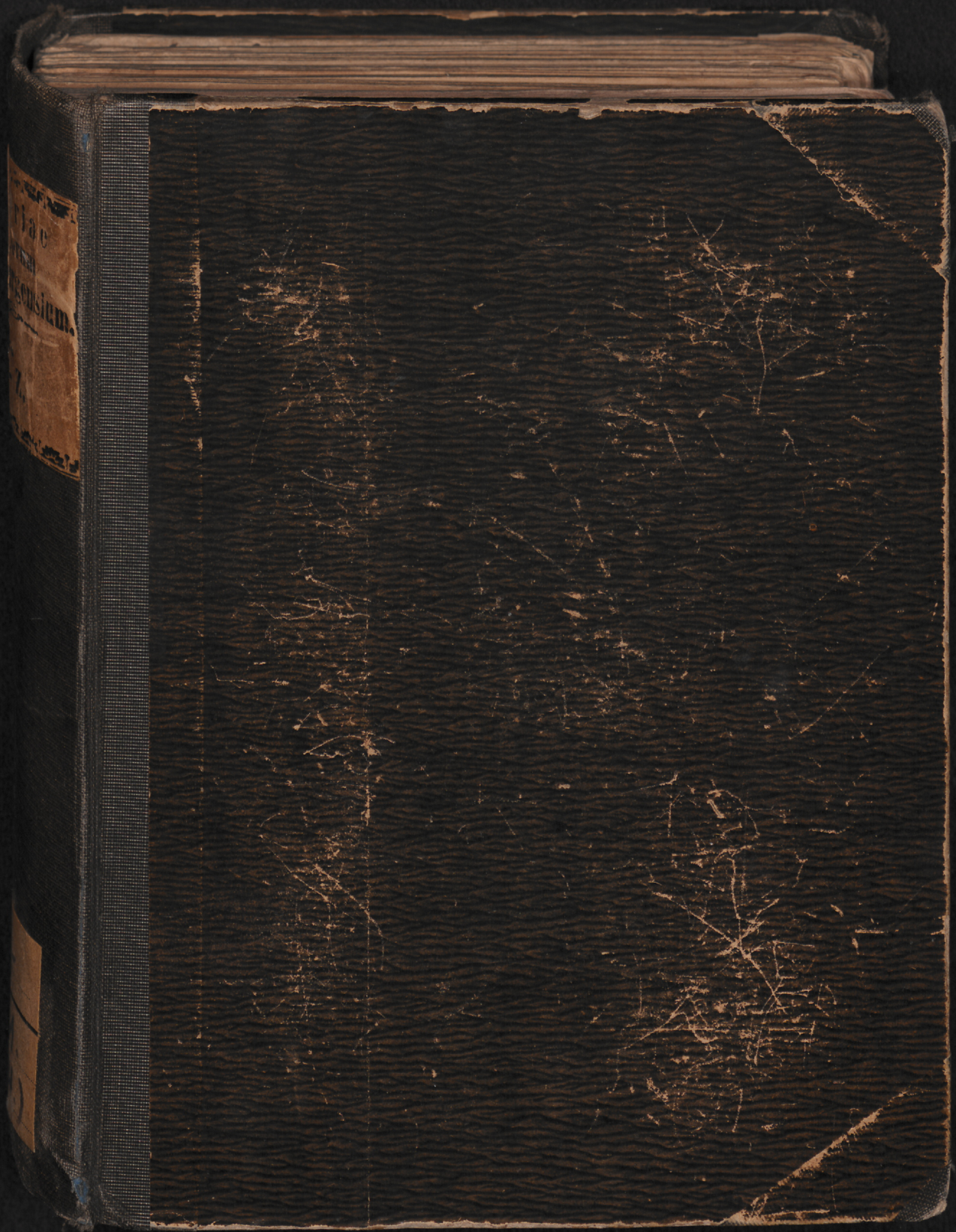
Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Johannes Quistorpius, D. & Theol. Facult. Senior. Ad Exequias Quae ... Dn. M. Petro Sassen, Professorum Collegii Illustrissimorum Seniori, & Logices Professori dignissimo, a liberis & generis hodie in Templo Mariano ad horam primam parabuntur; Omnes Academiae Cives amanter invitat : [P. P. Rostochii, 25. Februarii, Anno 1642]

Rostochii: Kilius, 1642

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn75590706X>

Druck Freier Zugang

KL-241(4)¹

Oldendorp: Warhafftige entschul-
dinge. Rostock, 1533

wurde aus dem Band gelöst.

Steht bei Rara -

KL-241. (4.) <SON>

bestrahlt 2000

13. 65
PROGRAMMA

QVO
RECTOR

Univerſitatis Rostochienſis

JOHANNES QVISTOR-

PIUS, D. & Theol. Facult.

Senior.,

Ad

EXEQUIAS

QUÆ

VIRO DOCTISSIMO ET CLA-
RISSIMO

D N. M. PETRO
SASSEN, Professorum Col-

legij Illustrissimorum Seniori, &

Logices Professori dignissimo,

*à liberis & generis hodie in Templo Mariano
ad horam primam parabuntur;*

Omnes Academiæ Cives amanter
invitat.

§(o)§

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.

ANNO M. DC. XLII.

Erram cernimus vepres,
lolum, lappas, tanquam
ex se natam sobolem, non
solam producere sponte;
sed & fovere & sustenta-
re uberrime, ac diutissi-
me: nobiliores contra
plantas noverca durior,
tanquam alienam pro-
lem, non solum alit parcius, tractat miserius, sed
& diutius fovere renuit. Idem ferme in humano
genere bonis & malis usu venit. Malos tanquam
genuinos liberos blandè complectitur, fovet uberrime,
sustentat diutissime; bonos durâ & parca tra-
ctat manu, & diutius ferre recusat. Causa hu-
jus rei quæ sit, jam dixi, eandem & Poëta Man-
tuanus indicat:

Vir bonus est cœli, malus est telluris alumnus;

Quos igitur Cœlum diligit, odit humus.

Nec tamen est quod bruto terræ affectui hoc ascri-
bamus, summum illud numen, quod cuncta natæ
suo moderatur, hisce præscribit modum, huic felicia
& infelicia, longam & brevem vitam accepta re-
ferimus. Is quandoque etiam bonos in his terris cir-
cum-

660
72.
cum fluere necessariis, quosdam superare diutius &
ad iteram pervenire senectū permittit. Concessit hac
omnium rerum moderator Deus viro Doctissimo
& Clarissimo, Dn. PETRO Cassen/ Logices
apud nos Professori celeberrimo. Cui genus ducere
ab optimis parentibus & majoribus, ad hanc vitam
sustentandam necessarijs instructum esse; ad mul-
tos annos super vivere datum fuit. Natale illi so-
lum fuit hac Urbs Rostochium, quæ cum Anno
post Christum natum millesimo. quingentesimo,
septuagesimo primo, mensis Novembris die trige-
simo, primos edentem vagitus audivit. Parentes
honesti ac primi nominis habuit: Patrem JACO-
BUM Cassen/ civem & mercatorem præcipu-
um; Matrem ANNAM BURENIAM,
omnibus matronalium virtutum dotibus insignem.
Avus ipsi paternus fuit, PETRUS Casse/ se-
natorij Ordinis vir prudentissimus. Avia pater-
na THALIA TURCOVIA, ex antiqua
Turcoviorum familiâ oriunda. Maternus ipse
avus fuit M. ARNOLDUS BURENIUS,
quem jure merito Academia hujus restauratorem
salutamus, quam ille barbarie, & scholasticorum
Vitiligationibus immersam, elegantia nitore, &
saniori Philosophia præceptis illustrare cœpit. Avia
materna fuit ANNA SCHRÖDERIA, fe-

mina honoratissima. Parentes, quibus post Deum
denatus noster vitā debet, eundem, à pueris ad pie-
tatem, virtutem & morum elegantiam domi edu-
cârunt, & eruditis ingeniorum cultoribus ac indu-
strijs animorum formatoribus, Dn. M. Neovino,
Dn. M. Nathani Chytræo eorundemq; Symmy-
stis, in Scholâ hujus Urbis triviali, formandum
commiserunt. Sub his cum tantos fecisset progres-
sus in studiis, ut dignus judicaretur, qui uberioris
doctrinæ gratiâ aliò mitteretur, ex intelligentium
consilio, annos natus quatuordecim, Magdebur-
gum iit; præerat ejus loci Scholæ tum temporis Re-
ctor Dn. M. GEORGIUS ROLLENHA-
GEN, Cujus famâ ille & parentes ipsi filium su-
um informandum tradiderunt: quo ille præceptore
cum per triennium non infelicitè usus fuisset, anno
1588. huc ad nos redijt. Academia factus alum-
nus, non quod hodie, proh dolor! plurimos facere
experimur, Baccho & Vacua lita vit, sed totus in
eo fuit, ut id ageret, quod industrium studiosum de-
cet. Postquam apud nos triennium commoratus
esset, ad Academiam Francofurtensem Anno 1591.
Inde anno insequenti 1592. Wittebergam concessit,
ubi posteaquam in Musarum castris gnæviter us-
que ad annum 1594. versatus esset, inde Rostochi-
um ad suos denuo reversus est. Qui nullis par-
centes

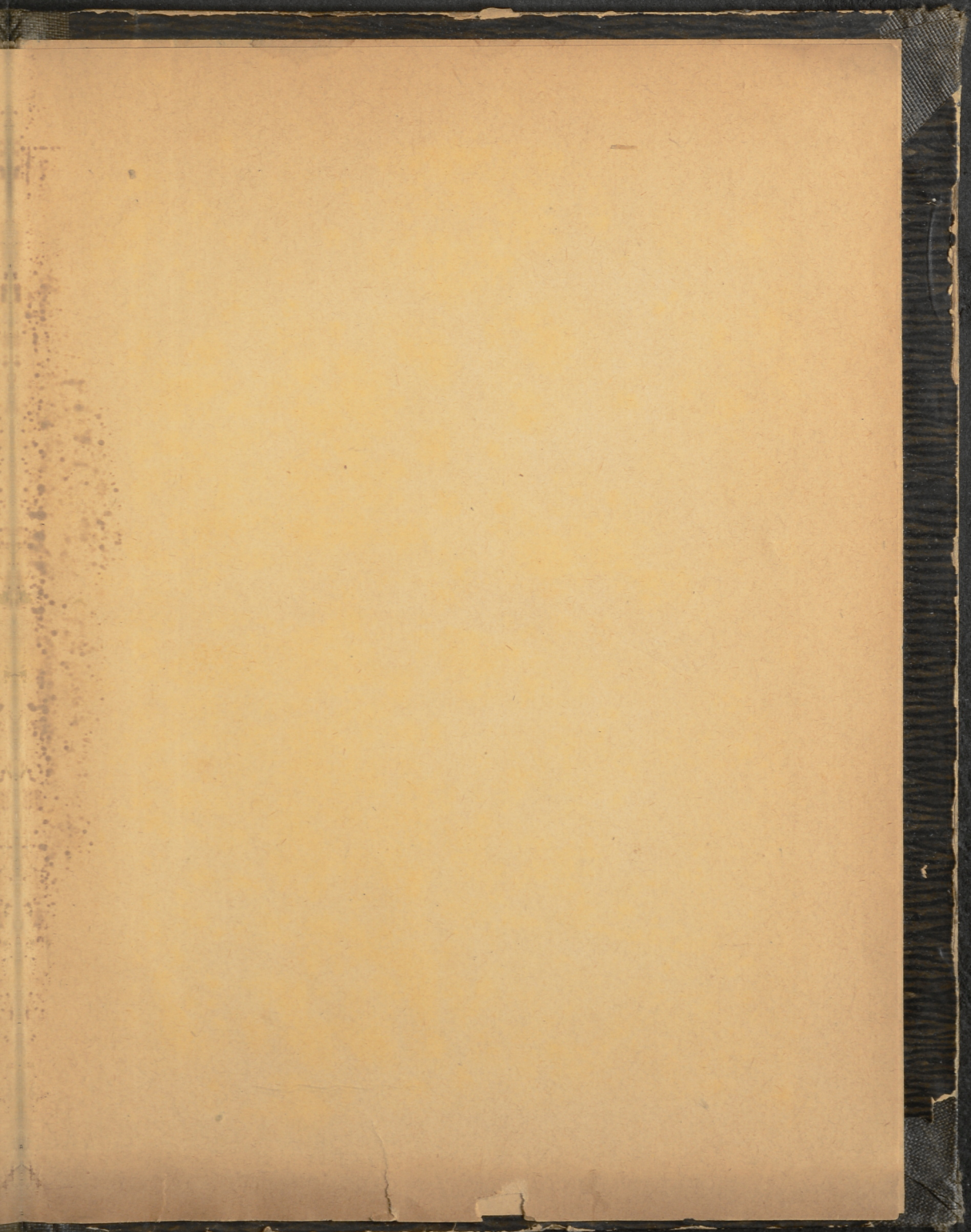
668
centes sumtibus, modò filium variâ eruditione or-
natum haberent, cum statim in Belgium, inde in
Angliam, ex Angliâ in Galliam ire voluerunt, non
solum ut variorû hominû mores & linguas, quod
& assecutus est, disceret, sed & ijs, quæ in linguis, ar-
tibus ac scientijs ante noverat, plura adderet. Nec
falsè fuere parentes: ex locis his quippe post trienni-
um reducem filium, & morum elegantia, & eru-
ditione variâ insignem, receperant. Quamvis au-
tem tunc denatus noster eruditione is esset, cui
Sparta quadam publica in Academiâ ornanda
committi posset; placuit tamen parentibus, & a-
gnatis, ut Jenensem & Lipsiensem quoq; inuideret
Academias: Parentum voluntati paruit filius,
& biennium in locis his usque ad annum 1600.
Musis deditus vixit, repetiit ille tum Rostochi-
um, & quæ ante hîc & alibi didicerat, tum recoluit,
tum non parum auxit, donec anno 1602. Logices
apud nos vacare professio inciperet, quæ ipsi ab Illu-
strissimo & Celsissimo Principe Udalrico, vñ ex ætate,
commissa est, quam, frustra ob nitentibus invidis,
eo anno acceptavit, & per omnem Vitam, quanti-
spem per Corporis vires licuit, ita ornavit, ut intel-
ligentium favorem & encomia abstulerit, quæ &
mortuus sepulchro servat. Eodem illo anno vitæ
sociam elegit & virginem pudicissimam ELISA-

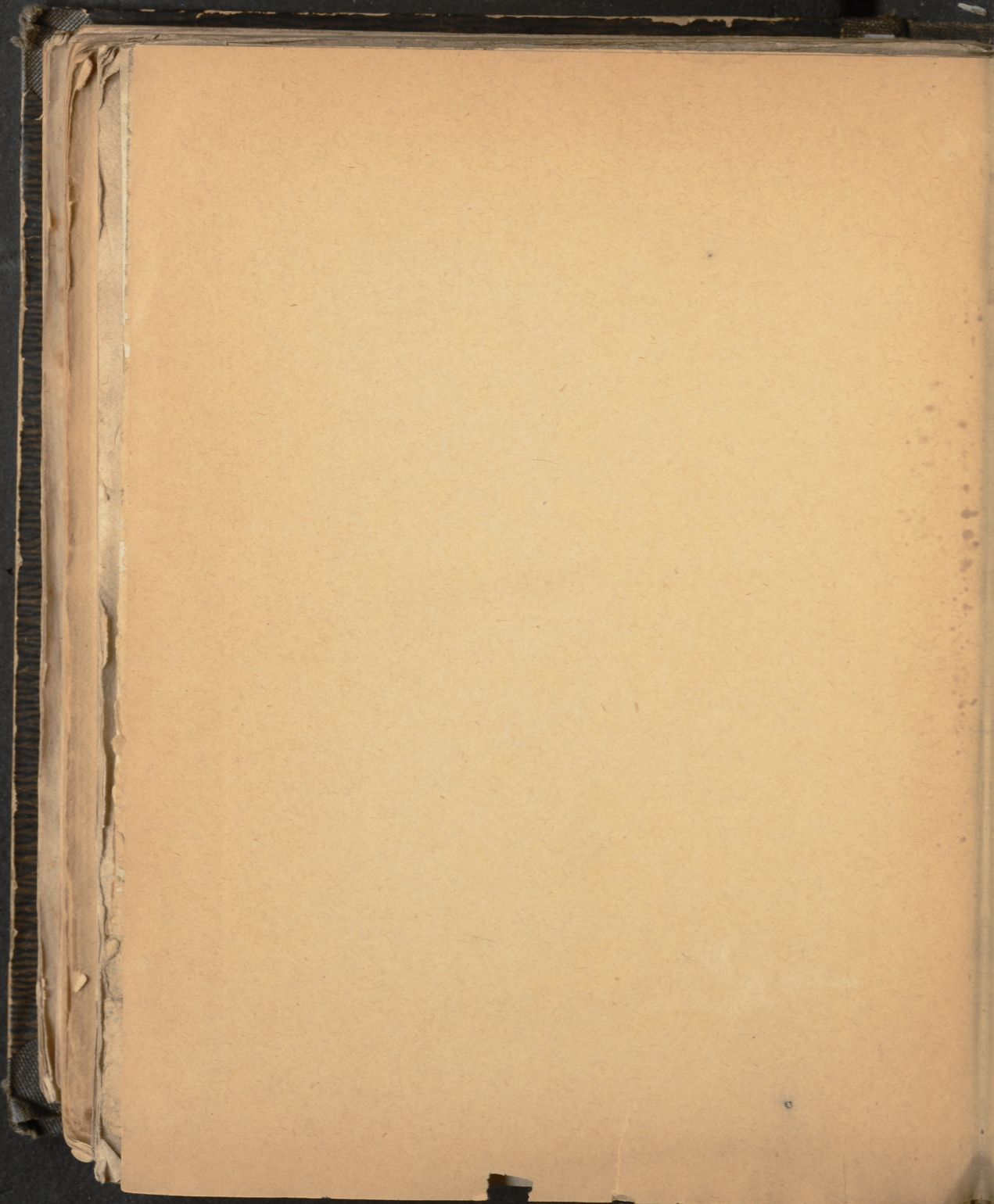
BETHAM, Amplissimi & gravissimi apud
 nos Consulis, Domini JOHANNIS KEL-
 LERMANNI filiam, quam ille in deliciis vi-
 vam habuit, & biennio post sublatam graviter lu-
 xit. Quum autem res ejus domestica non permit-
 terent, ut viduus omnem vitam transigeret, ad se-
 cunda vota Anno 605. transijt. Conjugem sibi
 elegit Castissimam Virginem EUPHROSY-
 NAM, Dn. BERNHARDI HAGENMEI-
 STERI, Senatoris Gustroviensis prudentissimi
 filiam. Cum quâ ipsi ad annum 620, quando
 tabe exstinctam vidit conjugem, & concors, & pro-
 le fecundum fuit matrimonium. Fecit enim
 septem cum liberorum patrem, filiorum duorum,
 JACOBI primi & JACOBI secundi, quos
 infantes admodum rebus humanis exemptos vidit.
 Filiarum quinque ANNÆ, EUPHROSYNÆ,
 ELISABETHÆ, DOROTHEÆ, AGNETÆ.
 Quos omnes non infeliciter elocavit. Primam
 BALTHASARI Hanen / post hujus obitum
 JOHANNI SCHARFFENBERGIO, & post
 hunc sublatum, LAURENTIO GEISMARO,
 omnibus ex primarijs apud nos familijs ortis.
 Secundo genita nupsit JOHANNI DUN-
 CKERO, civi & Viro optimo, qui obitu suo ean-
 dem Viduam fecit. Tertia nuptum data est
 CHRI-

662
72.
CHRISTOPHORO BERNHARDO
SCHRADERO, *Senatori hujus Civitatis, & pru-*
dentissimo & optimè merito, quæ post hunc morte subla-
tum, in secundo conjugio vivit cum JOHANNE
WILLEBRANDO, *Cive primario. Quarta*
cum Viro Reverendo & Clarissimo Dn. M. LUCA
BACKMEISTERO *S. S. Theologia Professore,*
Collegâ & compatre meo suavissimo, in matrimonio con-
vivit. Quintam ambiit & ex ambiit affinis meus honorandus
Dn. BERNHARDUS LINDEMAN,
Protonotarius hujus Urbis Consultissimus. Non leviter hæc
conjugia nuptiarum nostrum exhilarârunt, quamvis, ut
sunt rerum humanarum vices, generorum quorundam,
non expectatâ morte, alijsq; intervenientibus difficultati-
bis quandoq; letitia affusi sint mæiores. Fuit hujusmodi de-
functi nostri conjugium, & quæcum conjugio conjuncta, rã-
tio. Ipse eam, quam acceperat Anno 1602. Professoriam
functionem, annos quadraginta continuos laudandâ orna-
vit diligentia. Quoties labores auspicabatur, docendo, non
ante desistebat, quàm quod ceperat ad finem perduxisset.
Erat in perorando gravis: in Consilijs dandis & candidus
& acutus: Res Academicas sibi commissas expediebat fi-
deliter, & fasces gerens præsuit prudenter: Collegijs, qui-
bis sui desiderium reliquit, absque Pidoventia convivit fra-
ternè. Omnem vitam ad pietatem componebat. Precibus
publicis quotidianis, quod pauci faciunt, perpetuò, etiam
senex agrè incedens, intererat. Diebus festis & profectis,
antequam sacra peragi inciperent, sua occupabat subsellia;
&, quod non sine plurimorum rubore affirmo, sæpe mihi
solus sub initium sacrorum in Templo visus est. Valetudi-
nis

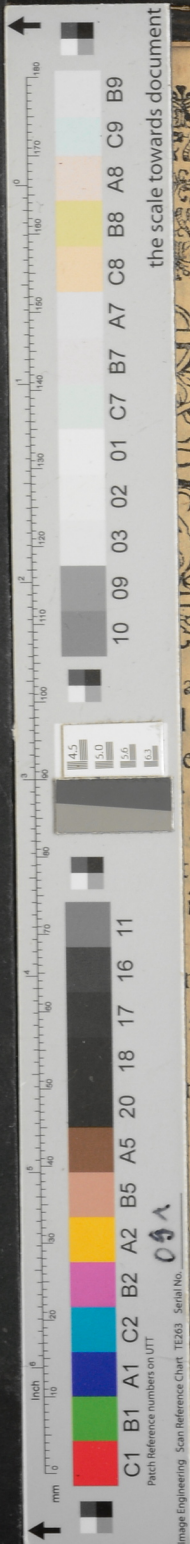
nis fuit per omnem vitam constantis, nisi quod postremis au-
 nis, ingravescente aetate, Scorbutus & difficultas respiran-
 di eum exercuit. Hostes hi ante pauculas septimanas in le-
 ctum senem coniecerunt, Cui ille affixus à consuetâ pietate
 nihil remisit; corpore & sanguine Salvatoris se cibari cura-
 vit; precibus Deo commisit, qui illum, mente sibi rectè con-
 stante, intra decimam & undecimam meridianam, die
 21. Februarij rebus humanis exemptum, ad vitam melio-
 rem, quum in his terris 70. annos vixisset, transtulit, felix
 cui eo, quo dicimus, modo & vivere & ad gaudia aeterna
 transire licuit! Vos Academia Cives, vel metacente, quid
 vestri officij sit, nôstis. Non solum Collegij Professorum
 Principum, sed & totius Universitatis Seniori ultimum ho-
 norem debetis; Frequentes eum praesate, & comitatu ve-
 stro ad dormitorium exuvias corporis in Templo Mariano
 hodie horâ primâ deducite. P. P. Rostochij, 25. Fe-
 bruarij, Anno 1642.

Quidem diversæ passim Philosophiæ
circumferuntur descriptiones, quas
singulas, & recensere, longum; & ad
rationis, in præsentiarum, libellam re-
vocare, tædiosum foret. Antiquissi-
mam ego primâ facio: tanquã à Philo-
sophorũ, quos habemus, Primatè la-
tã, omniumque, rectè philosophanti-
um, calculò, hactenus approbatã Pla-
tonis ea est, digna profectò Authore,
abus tantum voculis, MEDITATIONE, puta,
lvatur. Censebat Divinus ille Vir, tantò nos eva-
es, quantò vivaciùs consideremus mortem. Ne-
ipso falsus est, cùm, quodcunque in Philoso-
, circa mortis meditationem reperiamus. Mor-
, quæ rectam vivendi rationem monstrat, atque
it, quales esse in morte desideramus. Ea, animum
quæ à verò nos abducere, aut aliquam, nomini
m notam inurere possunt. Ea est, quæ do-
, timorem pellit, tranquillitatem inducit;
scasuum animum varietates firmat, adversus
reddit, quando omnia ab eodem impedi-
tantò paratior sit, sicubi res exiger, statim,
quando est faciendum, statim exire, quo ali-
ndum, tabernaculo suo. Quæ enim ista mor-
st, aut socordia, cùm cognati simus DEO, cùm
terris animal, præter hominem, cognitione.
DE